

LANGAS

Šiame numeryje:

-Linkėjimai
-Ateities prognozės
-Jūsų pamąstymai
ir prisiminimai
-Šiuolaikinė Pelenės
istorija

Ir štai diena, kai baikščiai, bet gražiai nušvinta ryto saulė.... Neramus laukimas palieka šypsenoms vos keletą akimirkų, o jausmas toks, jog ateita į klasę iš paskutinio sapno – iš vaikystės. Taip norisi atitolinti tą Paskutinį skambučių. Deja....

Šiandien jis skamba Jums, dvylikai 3-os gimnazistų laidos abiturientų!

Mieli auklėtiniai!

*Jūs būsit žmonės – ramūs, nepastovūs,
Ir neišvengsit žmogiškų klaidų.
Jūs plauksite prieš srovę, tik prieš srovę
Su uždegančiu laimės šokimu,
Su viltimis, su džiugesiu, svajonėm,
Su meile ir troškimais dideliais.
Jūs žmonės, Jūs nuo šiandien žmonės..
O ar žinote, ką reiškia būti žmonėmis?..
Atrodo, kad viskas labai paprasta: užaugi,
palieki, išeini, ieškai, randi... Bet kai
susimąstai, supranti, kad tame paprastume
slypi daugybė netikėtumų, išbandymų
akimirkų... O kiek polėkių, svajonių,
neatrastų žvaigždžių dar Jūsų mintyse. Lai
pildosi viskas, apie ką mąstote ir svajojate.
Optimizmo ir kantrybės Jums
savarankiškame gyvenimo kelyje...*

Auklėtoja

3-oji gimnazijos laida – 12 abiturientų (6 merginos, 6 vaikinai).
Auklėtoja - Aldona Plečkaitienė

Mieli abiturientai,

sveikinu Paskutinio skambučio dienos proga.

Paskutinis skambutis... Kartojasi jis kas metai. Neišvengiamai ateina, kaip pavasaris po šaltos žiemos, kai sužaliuoja žolė ir kai pradeda kalenti gandrai lizduose... Ateina kas metai, bet vis kitiems. Kiekvienam būna vienintelis toks, į nieką nepanašus. Į ką gi gali būti panašus pirmasis gandriuko skrydis?! Tik tas, kas jau tai patyrė, supras, kas dedasi jūsų širdyse.

Pirmasis jūsų Paskutinis skambutis... Tai šviesaus gaudulio, džiaugsmo, atsakomybės ir vilties diena. Gaudulio, nes Jūs niekada nebebūsime mokiniai. Džiaugsmo - baigėsi ilgas, dvylikos metų etapas. Atsakomybės - nuo šiol kiekvienas tik pats būsite atsakingas už save. Vilties – jūs pasiruošę išeiti į didelį kelią, kupini gražiausių vilčių... Tačiau Jūsų laukia išbandymai. Egzaminai – tai veidrodys, į kurį jūs turėsite pasižiūrėti prieš išeidami, ir jis parodys, kokie gražūs savo žiniomis esate, ko išmokote per dvyliką metų. Pasitikėkite savimi ir nenusivilsite tuo, ką veidrodys parodys.

Kelio pradžia - specialybės ir studijų pasirinkimas. Visiems nuoširdžiai linkiu, kad pasisektų pasirinkti tinkamą studijų programą, o jei ir nepasiseks - nepanikuoti. Jeigu esi tvirtas, žinai ko nori, eidamas keliu anksčiau ar vėliau užlipsi į tą kalną, ant kurio viršukalnės spindi **Tavo svajonė**. Tik reikia būti ambicingam, užsispyrus eiti savo svajonės link! Teisingas specialybės ir artimo žmogaus pasirinkimas gyvenimą nukreipia didžiuoju keliu, iš kurio vėliau labai sunku išsukti. Kiekvienas rasite savo vietą. Nesvarbu, kokia ta vieta būtų – svaiginanti karjera, prabangus gyvenimas ar kuklus darbas, kuklios pajamos. Svarbu, kad išgyventumėte kuo daugiau pilnatvės akimirkų!

Būkite kaip tie aukso ieškotojai, kurie pradeda kiekvieną rytą eidami prie upelio ir be paliovos sijodami, o paskui žiūri į savo delnus - bene pamatys kokį aukso trupinėlį. Tegul kiekviena diena spindi aukso smiltimis delnuose...Sėkmės Jums!

Direktorė Grita Launikonienė

ŠIUOLAIKINĖ PELENĖS ISTORIJA

Penktadienio vakaras. Eglė vaikščiojo iš kampo į kampą ir galvojo, ką daryti, nes jos griežtoji **auklėtoja**

Aldona Plečkaitienė užrakino ją mokykloje ir pasakė: „Kol nebus paruošti visi namų darbai, iš šios vietos nepajudėsi.“ Pažvelgus į knygų kalną, stovintį ant stalo, Eglei svaigo galva. Visų namų darbų ji neparuoštų iki pirmadienio ryto. Vienintelė mintis sukosi Eglės galvoje: „Kaip iš čia pasprukti?“

Jos ištikimosios sesės **Agnė, Kristina ir Rūta** stovėjo prie mokyklos ir sakė: „Mes iš čia išeisime tik kartu su Egle!“ Merginos visaip mąstė, kaip ją išlaisvinti ir sugalvojo, kad joms galėtų padėti draugė **Paulina**, pažįstanti bene visus Gražiškių šalies vaikus. Paulina, ilgai nedelsusi, Facebook'e paskelbė: „Tam, kas tuojau pat išgelbės Eglę, įkalintą mokykloje, atiteks garbė nusivežti ją į šokius.“

Kaip tik tuo metu prie kompiuterio sėdėjęs ir šią žinią pamatęs juokdarys **Kęstutis** pagalvojo: „Čia tai bent bus vaizdų! Reikės nufilmuoti ir įkelti į youtube.“ Pasigriebęs vaizdo kamerą išbėgo tekinas. Prie gimnazijos išvydo būrį vaikinių, visaip besistengiančių įkopti į antrą aukštą, kad išlaisvintų Eglę. Pastebėjo, kad vienas iš jų buvo išskirtinis - aukštas, raumeningas, nepaprastai gražus ir spinduliuojantis energija. Šis jaunuolis, vardu **Stasys**, prasibrovęs pro minią vaikinių, tarsį žmogus - voras padaręs kelis šuolius jau buvo antrame aukšte ir laikė Eglę savo glėbyje. Užburta šio vaikino pasakiško žavesio, Eglė kartu su juo nusileido į kiemą, kur jos laukė draugės. Kęstučiui, nufilmavusiam šią nepaprastą sceną, džiaugsmo buvo pilnos kelnės: „Būsiu populiarus! Reikės sumontuoti filmą ir parduoti!“ – mąstė jis ekonomiškai.

Stasys kartu su broliu **Žygimantu** jau buvo besivežantys paneles į šokius, tik staiga Eglė pasakė: „Šitaip apsirengusi aš niekur nevažiuosiu! Man reikia suknelės.“ Nerūpestingasis Stasio brolis Žygimantas nesuprato, kodėl Stasys taip nusiminė: „Juk šokiuose pilna merginų. Lekiam greičiau, kol dar visos neišsiskirstė.“ Tačiau Stasiui nerūpėjo kitos, tik Eglė. Visa laimė, kad kaip tik tuo metu pro šalį važiuavo pati geranoriškiausia Eglės krikštamotė **Gintarė**. Išgirdusi apie šią problemą, ji iš savo automobilio išsitraukė naujutėlaitę, madingą suknelę ir padovanojo ją Eglei: „Imk, mieloji, man tikrai negaila. Turiu jų milijoną.“ Ilgai netrukus ši jaunatviška kompanija atvyko į šokius. Jau pradėjus linksmintis jautrioji Eglės sesė Agnė pasakė: „Mane kamuoja bloga nuojauta.“ Tačiau Rūta su Kristina jai liepė nesirūpinti ir džiaugtis šiuo puikiu vakaru.

Vakarui įpusėjus Eglė netikėtai išvydo prie jos atbėgantį žemdirbį **Andrių**: „Kas atsitiko? Atbėgai čia visas uždušęs. Ką nori man pasakyti?“ Atgavęs kvapą Andrius prabilo: „Griežtoji tavo auklėtoja pastebėjo, kad pabėgai. Ardamas savo laukus pamačiau, kaip ji įniršusi ėjo namo grasindama skambinti direktorei. Tau gresia uždraudimas laikyti egzaminus!“ Eglė net perbalo iš išgąščio. Ji išbėgo laukan iš šokių salės ir pradėjo verkti. Paskui ją išbėgo Stasys ir sužinojęs, kas atsitiko, pasakė: „Žūt būt tave išgelbėsiu, Egle!“

Stasys greitai sumetė, ką reikia daryti. Nedelsdamas paskambino **Egidijui** su **Tadu** ir paprašė, kad šie auklėtoją kuo greičiau atsivežtų į šokius. Vaikinams prikalbinti auklėtoją lengva nebuvo, tačiau pavyko. Auklėtoja, išvydusi besilinksminančius jaunuolius, prisiminė savo jaunas dienas, sušoko su jais kartu keletą šokių ir pasakė: „Mokslai naudingi, bet ir pasilinksminėti reikia!“

Taip šauniai praleidę penktadienio vakarą visi Gražiškių šalies abiturientai jau šeštadienio rytą sėdo prie knygų ir atėjus egzaminams juos išlaikė puikiais rezultatais.

Greta Griškaitytė

Paskutinės mokyklinio gyvenimo dienos

Savo mintimis apie tai, kaip jaučiasi paskutinėmis mokyklinio gyvenimo dienomis, dalinasi Eglė, Paulina, Agnė, Kęstutis ir Rūta.

- Kažkada labai norėjau kuo greičiau baigti mokyklą. Dabar mąstau kitaip, nes žinau, kad baigus ją bus dar sunkiau. Pasiilgsiu visų klasės draugų, mokyklos draugų, kai kurių mokytojų, čia patirtų akimirkų ir visų kvailysčių, kurias krėtėm su draugėm, - **Eglė**

- Jau jaučiu jaudulį, tačiau turiu viltį, kad ji įveiksiu ir viskas bus gerai :)). Labai keista, kad iki mokyklos baigimo liko tiek nedaug... Labai greitai praėjo tie 12 metų. Keistas jausmas... Čia praleidau pusę savo gyvenimo. Žinoma, kad pasiilgsiu klasės draugų, jaudingos mokyklos aplinkos, geros atmosferos ir tų gražių akimirkų:))) - **Paulina**

- Kaip jaučiuosi?...Na, nežinau. To per daug nesureikšminu. Visiems ateina laikas, kuomet turi kažką palikti ir keliauti pirmyn. Iš mokyklos išsinešiu tik gražiausias akimirkas ir labiausiai pasiilgsiu fojė, valgyklos, smagių akimirkų, draugų juoko - bus tikrai ką prisiminti, - **Agnė**

-Jaučiuosi kaip ir anksčiau, gal tik kiek laimingesnis - juk jau 12 metų trinu tuos suolus. Užtenka...Pasiilgsiu, manau, ne pačio mokymosi proceso, o bendravimo su žmonėmis, - **Kęstutis**

Gera jaučiuosi, nors truputį keista - jau paskutinės dienos šioje mokykloje. Mokyklos tikrai pasiilgsiu. Labiausiai savo draugų, taip pat mokytojų, kurie mane mokė ir, žinoma, visų geriausiai praleistų akimirkų mokykloje. - **Rūta**

Meda Adomavičiūtė

KOKIA MŪSŲ ABITURIENTŲ ATEITIS?

Gintarė – jai privalu sieti savo ateitį su vaikais ☺. Jos nuoširdumas ir kuklumas geriausiai dera su vaikų darželio auklėtojos profesija, o gal tiesiog pačiai teks turėti daug vaikų, nes ji būtų tobula mama! Gintarė spinduliuoja vidiniu gerumu.

Rūta ir Kęstutis – šie du abiturientai tikrai sugeba gražiai pakalbėti ☺ O svarbiausia – gali kalbėti ištisą parą! Todėl manome, jog jų ateities profesija – prekybos agentai. Prekę įsiūlytų bet kokiui atveju. O ir žmonės jų neerzina, dažnai yra jų apsupti ☺

(Pats Kęstutis teigia: „Savo ateitį norėčiau sieti su automobiliais ir viskuo, kas su jais susiję, bet čia tik mano „sapalionės“, o kaip bus, taip bus. Gal būsiu koks politikas...)

Egidijus – protingas, tylus, solidus vaikinys. Kokia profesija prognozuojama jam? Tikriausiai jis taps vietiniu smulkiu verslininku ir šioje srityje pradirs visą savo gyvenimą...

Agnė – tikrą tikriausią mokytoją, tik dar nežinia kokios srities. Manome, jog jai patiktų vadovauti ir būti pasitempusiai, pavyzdinčiai kiekvieną dieną. Ji atrodo labai pastovi, todėl pasirinkusi vieną dalyką savo žinias galės nuolat gilinti ☺.

Andrius – nedrįstame kažko prognozuoti, nes jo ateitis beveik aiški... Bet jeigu nepasisiektų ūkio reikaluose, jis be baimės galės įsidarbinti apsauginiu ☺. Juk Andrius - tikras galiūnas!

Stasys – kartais pernelyg susikaupęs, daro viską iki galo, atsakingai žiūri į savo darbą. Taps miesto meru ir palenks žmones į savo pusę, kad visi sportuotų ir mokytųsi ☺.

Kristina - grakšti, nuolat besišypsanti ir gyvenimu besidžiaugianti asmenybė. Tokių optimistų reikia laivyne arba aviacijoje - galėtų teigiamai nuteikti žmones kelionei ☺.

Tadas – gana stiprus, rūstus ir šiaip įdomus vaikinys. Turės savo autoservisą ir tvarkys mūsų automobilius ☺

Eglė –koketė, todėl įsidarbins visur, kur tik norės. O jei rimtai, tai ji tikrai išsiskiria iš minios, o tai žavi kiekvieną. Save galės išbandyti vestuvių planavimo srityje, galės prašyti paslaugos ir turėti originalią šventę ☺.(O pati Eglė sako: „Mane traukia interjero dizainas. Jeigu atsitiks taip, kad šioje srityje nepasisieks, galvosiu apie šokį“...)

Žygimantas – geros nuotaikos užtaisas visai dienai, niekas nematė Žygio liūdno. O kur tokie žmonės reikalingi? Manome, jog jis įsidarbins radijo stotyje ir linksmins mus rytais, važiuojant į darbą ☺.

Paulina tikisi savo ateitį susieti su juvelyrika, nes tai sritis, kuri ją labiausiai domina (būrėja pranašavo, jog jai pasiseks šioje srityje :DDDD)

Ieva Griškaitytė

ĮSIMINTINIAUSIOS ĮSĖDAIGOS...

„Mano pats įsimintiniausias vaikystės prisiminimas, , kai aš ir mano kaimynė sugalvojome eiti rinkti riešutų. Ėjome į mišką, toli toli, kai išgirdome, jog kažkas netoli to miško dirba-tai buvo mano tėtis. Su drauge nusprendėme palaukti, kol jis baigs dirbti, ir grįšime kartu namo.. Pradėjo temti, mes vis tiek laukėme. Tuo metu namuose manęs ir mano draugės visi ieškojo, buvo prisigalvoję įvairių dalykų. Kai grįžome, tėvai pamatė, kad mums viskas gerai, apsidžiaugė, bet kartu gavome ir moralą. Tai buvo gera pamoka, kad prieš kur nors išeinant visada reikia pasakyti :)) “- **Eglė**

„Turbūt prisiminsiu įvykį, kuris yra nutikęs mano pirmoje mokykloje. Ėjau į Vištyčio P. Kriaučiūno mokyklos paruošiamąją klasę, kartu su manimi mokėsi ir dabartinė mano bendraklasė Rūta. Pamenu, kad kažkada mes susipykom ir susimušėm.. Tada atėjo Rūtos sesės aiškintis... Aš buvau maža, man tikrai buvo baisu, nes aš buvau viena, o jos 3... Bet viskas tikriausiai baigėsi gerai :) Dabar su Rūtuku esam draugės ir nesipykstam. Matyt, užteko to vieno karto paruošiamųjų klasėje“ – **Gintarė**

„Esu iškrėtusi daugybę įsėdaigų, kaip ir visi maži vaikai, tačiau tos vienintele, kurią prisiminčiau ir dabar, manau, nesu padariusi :) “- **Rūta**

„Nedaug būta tų mano įsėdaigų... Turbūt vienintelė, kuri išliko mano atmintyje, yra rankų sukeltu vėjo gūsiu užgesintos žvakės, iš kurių išsiliejo vaškas ant palangių, o man pavyko atsikratyti kaltinimų :) “- **Kęstutis**

Rasa Valaitytė

Eikite drąsiai pirmyn ir nebijokite nukristi, nes ten, kur kelias, nebėra bedugnės! Eikite į didelį ir platų vieškelį ieškoti savosios laimės... Eidami surinkite tuos spindulius, kurie labiausiai sušildys

Jūsų širdis!

